meid.“ Siga ei tahtnud seda suurt vaeva ette võtta, ütles härjale: „Pole mulle maja vaja, ma saan isegi sooja. Tuhnin kärsaga kord siit, kord säält, nii et higi otsal tilgub.“ Viimati veel härg tegi katset kukke ja kana endale appi kutsuda, kui ta neile ütles: „Kukk ja kana, ehitame ühiselt maja, muidu talvel külm võtab meid.“ Ei kukele ega kanale meeldinud see vaevarikas nõu, nemad laususid muretult: „Ei meile ole maja tarvis, meil on soe omast käest. Paneme ühe tiiva külje alla, teisega katame endid päält. Ei külm meile kallale pääse.“

Nõndaviisi pidigi härg üksinda maja üles ehitama. Sai tore maja valmis, tuli sügis oma tuulte ja tormidega ning külmade ilmadega sinnagi metsa, kus oinas, siga ja kukkekana elutsesid. Külm hakkas oinale juba

HÃƒÂ¤rja maja, lk. 8